

az építési és telekfelosztási engedélyek kiadására irányuló eljárásra vonatkoznak, amely szükségszerűen a területfelhasználás kidolgozását követő szakasz. Ezért a regionális intézkedések nem teljes körűek, mivel nem vonatkoznak ezen politika meghatározásának és végrehajtásának az egészére.

(¹) A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. december 16-i 2003/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 97. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 398. o.).

(²) HL 1997. L 10., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 410. o.

2010. január 22-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság

(C-38/10. sz. ügy)

(2010/C 80/33)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal és G. Braga da Cruz meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság, — mivel a Código português do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Colectivas (CIRC) (a társasági adóról szóló portugál törvénykönyv) 76A., 76B. és 76C. cikkében foglalt azon jogszabályi rendelkezések elfogadásával és hatályban tartásával, amelyeknek megfelelően abban az esetben, ha valamely társaság székhelyét és a tényleges irányítás központját másik tagállamba helyezi át, vagy a telephely portugáliai tevékenységét megszünteti, illetve az eszközöket Portugáliából másik tagállamba helyezi át,

— a szóban forgó eszközök vonatkozásában minden, meg nem termelt értéktöbbletet be kell számítani azon adóév adóalapjába, amelyben a fenti esetek egyike megtörtént, miközben a kizárólag belföldi ügyletekből eredő meg nem termelt értéktöbbletet nem kell beszámítani az adóalapba;

— a székhelyét és a tényleges irányítás központját Portugálián kívülre helyező társaság tagjai adót kötelesek fizetni

a társaság likvid eszközeinek (az áthelyezés időpontjában, piaci árakon számított) értéke és az érintett részvények vagy társasági részesedések szerzési értéke között fennálló különbség után —

nem teljesítette az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikkéből és az EGT-megállapodás 31. cikkéből eredő kötelezettségeit.

— a Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság szerint a CIRC hivatkozott cikkei az EUMSZ 49. cikk értelmében vett letelepedés szabadságával szembeni korlátozásnak minősülhetnek.

A hivatkozott portugál jogszabály értelmében a meg nem termelt értéktöbblet csak akkor adóköteles, ha a társaság Portugálián kívülre helyezi át a székhelyét és a tényleges irányítás központját, vagy ha másik tagállamban található telephelyre helyez át egyedi vagyontárgyakat, miközben a Portugálián belül végrehajtott ugyanilyen áthelyezések — vagyis a Portugálián belüli székhelyáthelyezés, vagy a központi ügyvezetés helyéről az ugyanazon tagállamon belüli leányvállalathoz való eszközáthelyezés — nem járnak semmilyen azonnali adójogi következménnyel.

A Bizottság nem vitatja a tagállamok olyan adószabályait, amelyek az azon személy által felhalmozott értéktöbbletre vonatkoznak, amely vagy aki belföldi illetőségűként személyes kötelezettsége folytán adóalany, és bármely államból származó jövedelme után köteles adózni. A Bizottság szerint ugyanakkor a portugál jogszabálynak egységes feltételt kell alkalmaznia, és hogy az adófizetési kötelezettséget keletkeztető tényeknek — azaz az eszköz megszerzése vagy valamely, amortizációs kiigazítást igénylő tényező — meg kell egyezniük akkor is, ha a társasági székhelyet, tényleges irányítás helyét vagy vagyonelemeket Portugálián kívülre helyezik át, vagy ha azok belföldön maradnak.

A Bizottság úgy véli, hogy a társaságoknak jogosultnak kell lenniük arra, hogy másik tagállamba helyezték át székhelyüket vagy egyedi eszközeiket, anélkül hogy túlságosan bonyolult és költséges eljárások alá kellene vetniük magukat. Az említett intézmény véleménye szerint nem igazolt a meg nem termelt értéktöbblet utáni adók azonnali behajtása valamely portugál társaság székhelye és tényleges irányítási helye másik tagállamba való áthelyezése, vagy a telephely portugáliai tevékenységének megszüntetése, illetve a Portugáliában birtokolt eszközök más tagállamba való áthelyezése esetén, amennyiben ugyanezen adó nem létezik hasonló belföldi helyzetekben.

Gondoskodni kell a meghatározott érintettek — azaz a hitelezők, a kisebbségi részvényesek és az adóhatóságok — jogainak különleges védelméről, de e védelmet a Bíróság által értelmezett arányosság elvének megfelelően kell biztosítani.

Ebben az összefüggésben a Portugál Köztársaság meghatározhatná például azon meg nem termelt értéktöbblet értékét, amely esetében fenntartja adóztatási joghatóságát, amennyiben ez nem vonja maga után az adó azonnali követelhetőségét, sem pedig az adófizetés elhalasztásával kapcsolatos feltételeket.

Ami az adóellenőrzés hatékonysága biztosításának és az adócsalás elleni küzdelemre irányuló célt illeti, e cél jogszerű, ugyanakkor elérhető lenne kevésbé korlátozó eszközökkel is, a tagállamok illetékes hatóságainak kölcsönös segítségnyújtásáról a közvetlen adóztatás területén szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelvben⁽¹⁾, vagy az egyes lefőlözésekben, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2008. május 26-i 2008/55/EK tanácsi irányelvben⁽²⁾ előírt mechanizmusok felhasználásával.

A Bizottság véleménye szerint a portugál szabályozás túllépi a kitűzött cél, vagyis az adórendszer hatékonysága biztosításának eléréséhez szükséges mértéket. Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy a portugál szabályozásnak ugyanazon kritériumot kell alkalmaznia akkor, ha a társasági székhelyet, a tényleges irányítás központját vagy a vagyoni elemeket Portugálián kívülre helyezik át, mint ha azok belföldön maradnak: az adó csak akkor hajtható be, amikor az eszközök értéknövekedése már bekövetkezett.

⁽¹⁾ HL L 336., 15. o.; magyar nyelvű kiadás 9. fejezet, 1. kötet, 63. o.

⁽²⁾ HL L 150., 28. o.

2010. január 25-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-41/10. sz. ügy)

(2010/C 80/34)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: G. Rozet és N. Yerrell meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — mivel helytelenül és hiányosan ültette át a 73/239/EGK irányelvet⁽¹⁾ és a 92/49/EGK irányelvet⁽²⁾ — nem teljesítette a 73/239/EGK első irányelv 16. és 17. cikkéből, valamint a 92/49/EGK harmadik irányelv 20., 21. és 22. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a Bizottság azt állítja, hogy mivel a belga kölcsönös biztosítási alapok tevékenységei a kiegészítő betegségbiztosítás területén nem tartoznak a társadalombiztosítás rendszerébe, nem összeegyeztethetők az első és harmadik nem életbiztosítási irányelvekkel. Amikor ugyanis a kölcsönös biztosítási alapok a kiegészítő betegségbiztosítás piacán közvetlen versenyhelyzetben vannak a biztosítótársaságokkal, ugyanazon szabályozás alá kell, hogy tartozzanak, mint az utóbbiak. A felperes e tekintetben vitatja az alperes azon megállapítását, miszerint a kölcsönös biztosítási alapok által kínált kiegészítő betegségbiztosítási szolgáltatások az első irányelv 2. cikke (1) bekezdése d) pontjában előírt kivétel alá tartoznak, és azt állítják, hogy a kiegészítő biztosítás jogcímén nyújtott fedezet nem hasonlítható „a szociális biztonság törvényes rendszerébe tartozó biztosításhoz”.

A Bizottság elsősorban azt állítja, hogy az első irányelv 6. cikkének rendelkezése megköveteli, hogy a közvetlen biztosítási tevékenység megkezdését a vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kérelmezett előzetes hatósági engedélyhez kössék. Márpedig a belga kölcsönös biztosítási alapok nem rendelkeznek az e rendelkezés szerinti engedéllyel kiegészítő betegségbiztosítási tevékenységüket illetően.

Másodsorban, a felperes azt rója fel az alperesnek, hogy megsértette az első irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a) pontját, mivel a kölcsönös biztosítási alapok nem szerepelnek a biztosítótársaságok tekintetében Belgiumban megkövetelt törvényes társasági formák között. Továbbá, a kölcsönös biztosítási alapok számára a tevékenységek széles körének gyakorlása engedélyezett a biztosítási tevékenységükhöz való közvetlen kapcsolat nélkül, ugyanakkor a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a vállalkozások üzleti tevékenységüket a biztosítási üzletágra és az abból közvetlenül eredő műveletekre korlátozzák, minden más kereskedelmi tevékenység kizárásával. A belga szabályozás a 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja tekintetében is problémákat vet fel, mivel ez előírja, hogy a vállalkozásnak üzleti tervet kell benyújtania a 9. cikk rendelkezéseinek megfelelően. Márpedig a kölcsönös biztosítási alapok kiegészítő betegségbiztosítási tevékenységük vonatkozásában semmiféle üzleti tervet nem nyújtottak be. Végül, a belga kölcsönös biztosítási alapok nem kötelesek arra, hogy minimális biztonsági tőkével rendelkezzenek az első irányelv 8. cikke (1) bekezdésének d) pontjában előírtakkal ellentétben.